

اورشلیم، هبة زقوت، ۲۰۲۳

۸. هبة زقوت

هبة زقوت، هنرمند فلسطینی، در سال ۱۹۸۴ در اردوگاه پناهندگان البریج در غزه متولد شد. او به خاطر نقاشی‌های پر جنب و جوش و پیچیده‌اش که زندگی روزمره، معماری و طبیعت فلسطین را در بر می‌گرفت شهرت داشت و به عنوان دادخواستی بصری برای حفظ هویت فلسطینی عمل می‌کرد. آثار هنری زقوت شبکه‌ای از زندگی، تاریخ و مقاومت فلسطینی‌ها بود که علاقه‌مندان به هنر را در سراسر جهان به آرمان فلسطین پیوند می‌داد و داستان‌هایی از استقامت در برابر ناملایمات را روایت می‌کرد.

زقوت در سال ۲۰۰۳ از کالج آموزشی غزه با دیپلم طراحی گرافیک فارغ التحصیل شد و پس از آن مدرکش را در سال ۲۰۰۷ از دانشگاه الاقصی غزه در رشته هنرهای زیبا گرفت. او به عنوان معلم مدرسه دولتی کار می‌کرد و دانش و اشتیاق خود به هنر را با دانش آموزان به اشتراک می‌گذاشت. او در بسیاری از نمایشگاه‌های داخلی و خارجی شرکت کرد و در سال ۲۰۲۱ یک نمایشگاه انفرادی با عنوان «فرزندان من در قرنطینه» برگزار کرد. نقاشی‌های او مملو از خانه‌ها، مناره‌ها، گنبدها و کلیساهای فلسطینی بود تا بر هویت موجودیت فلسطینی تأکید کند.

زقوت از هنر به عنوان رهایی عاطفی و همچنین برای ثبت میراث فلسطینی خود استفاده کرد. او اغلب تصاویری از شهر قدیمی اورشلیم و مسجد الاقصی می‌کشید که با گنبد طلایی آن قابل شناسایی است و اغلب با آتش بازی یا درختان زیتون برجسته می‌شود. او هنر را پیامی می‌دانست که به دنیای بیرون رسانده می‌شود و احساسات، عواطف و تنش‌های منفی‌ای را که در غزه رخ می‌دهد بیان می‌کند.

هبة زقوت در حمله هوایی اسرائیل به غزه در ۱۳ اکتبر ۲۰۲۳ به شهادت رسید. با وجود این، میراث او از طریق نقاشی‌هایش و فرهنگ تسلیم‌ناپذیری‌ای که به دانش آموزان و پیروان خود در سراسر جهان القا کرد ماندگار است. آثار هنری او همچنان گواهی است بر پایداری مردم فلسطین و فرهنگ غنی آن‌ها. ▶

از نهر تایجر، سلیمان منصور، ۲۰۲۱

۷. سلیمان منصور

زیتون را در آغوش می‌گیرد و آگاهی را در مورد وضعیت کنونی فلسطینی‌ها افزایش می‌دهد.

هنر منصور نه تنها نوعی مقاومت، بلکه وسیله‌ای برای حفظ و ترویج هویت فلسطینی است. او اغلب در آثار خود از استعاره‌هایی همچون تصویر درختان پرتقال استفاده می‌کند که نمایانگر سرزمین گمشده در ایام «نکبت» است، و زبانی با لباس‌های گلدوزی شده سنتی که نشان‌دهنده فلسطین انقلابی است.

آثار منصور در نمایشگاه‌های ملی و بین‌المللی، از جمله نمایشگاه افتتاحیه در مؤسسه جهان عرب در پاریس (۱۹۸۷)، نمایشگاه «اشغال و مقاومت» در موزه آدر نیویورک (۱۹۹۰) و دو سالانه شارجه (۱۹۹۵)، به نمایش درآمده است. آثار او همچنین در چندین نمایشگاه گروهی به نمایش درآمده است.

منصور علاوه بر آفرینش آثار هنری وقت خود را به آموزش هنرمندان و دانشجویان جوان اختصاص داده و فرصتی را برای آن‌ها فراهم می‌کند تا توانایی‌های خلاقانه خود را پرورش دهند و از تجربیات زندگی خود بهره‌مند شوند. علی‌رغم چالش‌ها و سختی‌هایی که منصور با آن‌ها روبرو بوده است کارش همچنان الهام‌بخش مردم سراسر جهان و گواهی قدرتمند بر قدرت و انعطاف‌پذیری فرهنگ فلسطین است.

سلیمان منصور، متولد ۱۹۴۷ در بیرزیت، احتمالاً شناخته‌شده‌ترین هنرمند فلسطینی در ایران است. آثار او که از دهه ۱۹۷۰ تا امروز را در بر می‌گیرد منبع الهام و افتخار برای فلسطینیان سراسر جهان است. هنر منصور اغلب زندگی و مقاومت فلسطینی‌ها در برابر اشغالگری اسرائیل را به تصویر می‌کشد و از رنگ و تصاویر برای نمایش فرهنگ و تاریخ فلسطین استفاده می‌کند.

ویژگی آثار منصور عناصر نمادین و فیگوراتیو آن است که واقعیت‌های اجتماعی و فرهنگی زندگی فلسطینیان تحت اشغال اسرائیل را به تصویر می‌کشد. نقاشی‌های او اغلب بر موضوعات اصلی هویت فلسطینی تمرکز می‌کنند: اورشلیم، زنان فلسطینی و مناظری که اغلب به شکل درختان زیتون، صحنه‌های برداشت محصول و چیدن پرتقال و همچنین روستاهای فلسطینی به تصویر کشیده می‌شوند.

یکی از جدیدترین آثار او، «رهایی»، ورزشکاری را به تصویر می‌کشد که تلاش می‌کند تا دیوار اشغالی را با نیزه‌اش پشت سر بگذارد. این نمادی از عزم تزلزل‌ناپذیر مردم فلسطین در مواجهه با اشغال بی‌امان نظامی است. اثر اخیر دیگری به نام «از نهر تا بحر» زنی را به تصویر می‌کشد که یک درخت ترکیبی پرتقال و